Het enigma der equifinaliteit

Als u dit leest, is het oorlog. Misschien niet waar u zich bevindt, maar dan wel ergens anders. Het positieve hieraan is dat u (nog) kunt lezen. Daarnaast vindt u het de tijd en de moeite waard om Stromingen te lezen. Dat is erg strelend. Het is echter wel de vraag of u de prioriteiten goed legt.

Hier in het oneindig laagland liggen hydrologen met een loep langs de sloten om een zoveelste rekenmethode te bepalen voor modelparameters van in werkelijkheid niet bestaande fenomenen. Intussen staat om de hoek een tunnel onder water en is een snelweg afgezet, zijn een paar honderd kilometer naar het oosten de eerste doden gevallen, en worden nóg wat verder zo'n tien miljoen mensen geëvacueerd. Ach, als bij ons het weer maar lekker is, toch? Dan kunnen we zo dadelijk een terrasje pakken. Lachend noemen we dat verdrogingsbestrijding.

Oh ja, verdrogingsbestrijding. U heeft natuurlijk ook gemerkt dat de verdroging als milieuprobleem in Nederland allang is opgelost — in het niets. De bestrijding is gereduceerd tot het aanbrengen van wat groene decoratie tussen nieuwe bedrijfsterreinen, recreatieplassen (dat is in, recreatief plassen) en kneuterige woonuitbreidingen. "De mensen willen in het groen aan het water wonen, dus kunnen we hier bij uitstek een win-winsituatie realiseren." U kent het wel. Het samengaan van groen en blauw als synergievoordeel. Zo houd je die linke milieufanaten weer fijn zoet. Iedereen lijkt vergeten wat het eigenlijke probleem ook alweer was. "Probleem, meneer? U bent zeker ook zo iemand die de aanleg van een nieuwe snelweg tegen wil houden omdat er wadslakjes voorkomen? Laten we liever over kansen praten!" We hebben het hier niet over overstromingskansen.

Tussen het gedoe om het al dan niet observeren en verlichten van een verdachte en het gedraai van een voormalig minister over fraude in de bouw viel onlangs de Waterkrant in mijn bus. Volgens de Waterkrant – Een Heerlijke Dorstlesser! Heerlijk Bij Het Avondeten! – ondervind ik overlast van de Grote Waternavel. Goed dat ik dat lees. De Grote Waternavel is een probleem en het hoogheemraadschap waarschuwt dan ook voor de grote gevaren. Ook voor de veiligheid vormt de Grote Waternavel een bedreiging. Immers, als "een kind of dier op het aaneengesloten bladerdek gaat staan, zal het er direct doorheen zakken en in het water terecht komen". Gelukkig bent u volwassen.

"Gaat u met het vliegtuig? Drink voldoende!" De KLM krijgt het woord. Na twaalf uur vliegen zijn we maar liefst 100 ml water extra kwijtgeraakt. Zomaar "een half kopje water"! Goed dat we dit weten. Nu kunnen we als we naar Italië vliegen niet meer vergeten een half kopje mee te nemen, dat dan toch zeker voor een kwart met water is gevuld. Lang leve de bedrijfsergonoom van KLM Arbo Services.

"Hoe en hoe vaak moet ik de watertank van mijn caravan schoonmaken?", is ook een Veel Gestelde Vraag. Nederlandser kan het niet. Is dit de waterbeleving van U Als Burger of die van de makers van de Waterkrant? Wat maakt het uit?

Nu de treinen weer af en toe rijden, kunnen we tussen de graffiti uit het ongewassen NS-raam honderdduizenden kubieke meters gebiedsvreemd zand de voormalige veengebieden zien binnenrijden. Infrastructurele werken in het kader van optimalisatie van de mobiliteit. Tegenwoordig worden we hierbij steeds vaker begeleid door vreemd grijnzende sterk geurende mannen met een accordeon en een plastic bekertje, die de afgeladen coupé met nadruk laten weten dat Nederland inderdaad overvol is. Gelukkig zijn er voldoende gratis kranten voorhanden om in de oren te proppen. De meeste passagiers ergeren zich evenwel quasi-onverschillig.

Zou minder mobiliteit niet beter zijn? Wellicht, laat NS desgevraagd weten, maar de bevolking groeit, dus moeten er meer mensen worden vervoerd. Bevolkingsgroei als gegeven, als onbeïnvloedbare stuurparameter. Een paradigma dat we vaker tegenkomen. Het is de groeiende bevolkingsdichtheid die het aantal raakpunten tussen beleid en maatschappij doet toenemen. Dit leidt tot een vermaatschappelijking van vraagstukken, onder andere op watergebied. Het land loopt over maar we kunnen er niets aan doen, behalve een pleister hier en een zandzak daar.

Tijd voor een mentale klimaatsverandering.

MvdV